

Teologia Reformată – Ce se ascunde în spatele ei?

14 Poziția cerească a credinciosului

Impresia mea este că Teologia reformată are foarte puține de spus despre poziția cerească a credincioșilor sau despre speranța cerească a Bisericii în general, în contrast cu speranța altor „familii” (Efeseni 3.15) de credință, cum ar fi Israel. Întrucât nu există nicio diferență între Israel și Biserică în Teologia reformată, nu există, desigur, nicio speranță deosebită pentru Biserică, care să fie diferită de speranța lui Israel. Planul etern al lui Dumnezeu de a vrea oameni care sunt etern în casa Tatălui, care nu au locul lor pe un pământ nou, ci sunt credincioși cerești - această diferență față de chemarea pământească a lui Israel nu este văzută în Teologia reformată.

Evangelhiile descriu un Hristos care merge pe *pământ*. Epistolele - și mai ales cele ale apostolului Pavel - descriu un Hristos care *este* glorificat în *cer* și care Și-a luat locul la dreapta Maiestății în cele de sus. Astfel, cei doisprezece apostoli au fost chemați și pe *pământ*, iar apostolul Pavel a fost chemat de Hristos înălțat în *cer*. El nu l-a văzut pe Hristos *respins* pe pământ, ci pe Domnul *glorificat* în cer, iar întreaga sa slujire a fost caracterizată de această viziune. Pavel ne vede „în Isus Hristos” (Romani 8.1), care este glorificat în cer. A fi „în Hristos” înseamnă a fi în același loc de afecțiune și relație cu Tatăl în care se află Hristos. Este clar din Scriptură că tot ceea ce aparține creștinului este ceresc:

- caracterul său (1 Corinteni 15.48),
- casa lui (2 Corinteni 5.2),
- binecuvântările sale (Efeseni 1.3),
- șederea sa (Efeseni 2.6),
- lupta sa (Efeseni 6.10-12),
- cetățenia sa (Filipeni 3.20),
- speranța sa (Coloseni 1.5),
- chemarea sa (Evrei 3.1),
- posesiunea sa (Evrei 10.34),
- locul său (Evrei 12.23),
- moștenirea sa (1 Petru 1.4) și
- destinul său final (2 Corinteni 5.1).

Aceasta este în contrast cu iudaismul, care este o religie pământească. În creștinism, noi nu ne lăudăm cu Moise - noi „ne lăudăm cu Isus Hristos” (Filipeni 3.3). Aceasta înseamnă că tot ceea ce *suntem* și tot ceea ce *avem* se află în cer și se găsește în acest Om ceresc de la dreapta lui Dumnezeu.

Poziția cerească a credinciosului

Suntem uniți indisolubil cu Capul nostru din cer. Hristos este capul, noi suntem mădulele. Dacă Capul este în cer, atunci interesele noastre nu pot fi legate decât de locul în care se află capul nostru. Da, ca și credincioși, avem ambele picioare pe pământ, dar gândurile noastre sunt modelate și controlate de Capul nostru din cer. Acesta este motivul pentru care Pavel le spune credincioșilor din Colose: „Gândiți la cele de sus, nu la cele de pe pământ” - cum se realizează aceasta? Ar trebui să mă așez acum într-un fotoliu și să mă gândesc la țara cerească, la cât de frumos va fi când voi ajunge acolo? Nu, ar trebui să ne gândim cum putem reflecta principiile cerului, cum putem reflecta trăsăturile de caracter ale Celui care este acum în cer și unde „viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu” (Coloseni 3.3), aici, în circumstanțele vieții. Suntem ca niște ambasadori într-o țară străină: ei nu sunt acolo pentru a se gândi la munții și pădurile frumoase de acasă, ci pentru a reprezenta interesele proprii lor țări.

Cum putem face să le fie clar oamenilor neconvertiți că adevărata noastră „cetățenie este în ceruri” și nu pe pământ? Desigur, suntem încă cetățeni ai țării noastre, dar omul nou în Hristos își găsește adevărata casă sus. Pentru el, toate lucrurile de pe pământ sunt temporare și de mică importanță.

Ce efecte are aceasta pentru noi în termeni practici, dacă se spune că suntem străini și doar în trecere? Ar trebui să luptăm pentru un stat al lui Dumnezeu? Ar trebui să schimbăm politica țării? Ce influență au lucrurile pământești asupra noastră? Ne bucurăm de ele în trecere, ca să spunem așa, sau suntem, la fel ca oamenii din această lume, în căutarea următoarei emoții pământești? Sau nu avem o cu totul altă chemare ca și creștini? Toate aceste întrebări practice sunt legate de faptul dacă am înțeles adevărata noastră poziție în Hristos și locul asociat cu aceasta, în care am fost aduși. Sarcina noastră nu este să intervenim în politica țării, ci să reprezentăm interesele lui Hristos, iar El a formulat această sarcină foarte clar pentru noi în Noul Testament: Sarcina noastră este de a *vesti* Evanghelia, *de a-i instrui* pe creștini în doctrina sănătoasă și de a *sluji* fraților noștri și surorilor noastre în credință (de exemplu, din punct de vedere pastoral).

A fi „părtași ai chemării cerești” (Evrei 3.1) înseamnă, de asemenea, că a fi creștin nu înseamnă doar mântuirea, ci mult mai mult. Mulți consideră că cel mai înalt lucru pentru un om este să fie mântuit, dar aceasta este doar ușa către tărâmul binecuvântării cerești actuale, pe care Dumnezeu ne-a dat-o (Efeseni 1.3).

Dumnezeu are un plan pentru pământ și El are un plan pentru cer. În ambele domenii, El vrea să fie glorificat prin Hristos, după cum arată foarte clar Efeseni 1.10.

De asemenea, apostolul le scrie credincioșilor din Efes că există o „familie în ceruri și pe pământ” (Efeseni 3.15). Există diferențe și este „nemărginita bogăție a harului Său” (Efeseni 2.7) faptul că ni se permite să aparținem familiei din cer. Dumnezeu a vrut ca noi să avem un loc în casa Tatălui (Ioan 14.1-3), un loc în lumina și în Împărăția Fiului dragostei Sale (Coloseni 1.12,13) - un loc unde Domnul nostru este acasă. Ioan 17 spune despre credincioșii de astăzi că am fost iubiți cu aceeași dragoste ca și Fiul. Ne dăm seama ce înseamnă cu adevărat acest fapt? Niciun popor nu a avut aceste privilegii înainte de cruce și nu se relatează aceasta despre niciun popor după răpire. Aceste gânduri și diferențe în chemările lui Dumnezeu nu joacă niciun rol în Teologia reformată.

Abia în secolul al XIX-lea a fost redescoperită această poziție nespuse de înaltă a Bisericii, iar părinții așa-numitei „mișcare a fraților” au fost impresionați de această poziție deosebită a

Poziția cerească a credinciosului

Bisericii în planul etern al lui Dumnezeu. Să învățăm din nou să apreciem și să ne minunăm de această bogăție uitată! Să înțelegem mai bine că lumea este doar un loc, așa cum a spus odată W.J. Hocking: „Unde cineva locuiește pentru o vreme, când toate circumstanțele sunt pur temporare și în niciun caz obiecte de mare importanță.”¹

Titlul original: *Die himmlische Stellung des Gläubigen*
Sursa: *Reformatorische Theologie - was steckt dahinter?*
Editura Daniel-Verlag, 2025, pag. 117-120.

¹ Vezi: *Ein himmlischer Christus, deswegen eine himmlische Gemeinde* de W.J. Hocking - <https://www.soundwords.de/a1072.html>. (Traducerea articolului în limba română se poate accesa aici: <https://www.soundwords.de/un-hristos-ceresc-de-aceea-o-biserica-cereasca-a11769.html>.)